

Seznam písniček:

2 Anděl	33 Nevidomá dívka
3 Batalion	34 Osamělý město
4 Bratříčku, zavírej vrátka	35 Pacholek a děvečka
5 Čarodějnice z Amesbury	36 Pampelišky
6 Divkoký koně	37 Pět ježibab
7 Dokud se zpívá	38 Píseň zhrzeného trampa
8 Dva havrani	39 Pískající cikán
9 Franky dlouhán	40 Pravda a lež
10 Halelůja	42 Proměny
12 Hlídač Krav	43 Protestsong
13 Husita	44 Přítel
14 Hvězda na Vrbě	46 Ráda se miluje
15 Hvězdář	47 Rakety
16 Jednou to pomine	49 Řekni kde ty kytky jsou
17 Kdyby tady byla	50 Salome
18 Když mě brali za vojáka	51 Severní Vietnam
19 Kometa	52 Slavíci z Madridu
20 Král a klaun	53 Spinkej
21 Kluziště	54 Starý muž
22 Krutá válka	55 Strom
23 Lachtani	56 Trabant
24 Lilie	57 Válka Růží
25 Lilie skautská	58 Vlaštovko leť
26 Malá černá díra	59 Zabili
27 Mikimauz	60 Zahrada ticha
29 Marsyas a Apollon	61 Zítra ráno v pět
30 Míle a míle	62 Zombie
31 Morituri te salutant	63 Česká hymna, junácká hymna, Vlajka, Večerka
32 Náhrobní kámen	

Anděl

Z rozmlácenýho kostela
v krabici s kusem mýdla
přinesl jsem si anděla,
polámali mu křídla...
Díval se na mě oddaně,
já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně
lahvičku od parfému...

Ref: A proto, prosím, věř mi,
chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi
pomohl hádat,
co mě čeká a nemine.

Pak hlídali jsme oblohu,
pozorujete ptáky,
debatujete o Bohu
a hraní na vojáky.

Do tváře jsem mu neviděl,
pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl,
že mohou poletovat...

Ref:...

Když novinky mi sděloval,
u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval
z mosazný nábojnice...

A tak jsem pozbyl anděla,
on oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá
novýho z mojí helmy...

Ref:...

Batalion

Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří...

Víno máš a chvilku spánku, díky díky, verbíři...

Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává...

Ostruhami do slabin koně pohání

Tam na straně polední, čekají ženy, zlaťáky a sláva

Do výstřelů z karabin zvon už vyzvání...

Ref: Víno na kuráž a pomilovat markytánku, zítra do Burgund
batalion zamíří..

Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku, díky, díky vám,
královští verbíři...

Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí

Na polštáři z kopretin budou věčně spát...

Neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád...

Ref:...

Bratříčku, zavírej vrátka

Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
přijeli v hranatých železných maringotkách...
Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách...

Ref: Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
bratříčku, zavřel jsi vrátka?

Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme...

Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

Ref: Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
bratříčku, zavírej vrátka...

Čarodějnice z Amesbury

Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory
Sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřčivý lid se na pastora obrátil
Že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí
a odkud ta moc vychází to každý dobře ví.
Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!
Dovvědčil jeden sedlák, že zná její umění
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou
Sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná
Je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění
a všichni křičeli jak posedlí: Na šibenici s ní!
Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený
Je přece v knize psáno: Nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!
Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ní umírám!
Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící
A ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou.
Zemřela tiše, samotná, pod letní oblohou.

Divoký koně

*:Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :+
*:vzduch těžký byl a divně voněl tabákem. :+
*:Běželi, běželi bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor: +
*:sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :]
*: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :]
*:naše touho, ještě neumírej, sil máme dost. :]
*:V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :]
*:milování je divoká píseň večera. :]
*:Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :]
*:král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :]
*:Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat,
:]
*:s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :]
Já viděl divoké koně...

Dokud se zpívá

Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo...
Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo...
Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo...
Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo...
Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: „Lidi, jste tam?“
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
[:že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.:+

Dva havrani

Když jsem se z pole vracela
dva havrany jsem slyšela
jak jeden druhého se ptá:
Kdo dneska večeri nám dá?
Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu označil.
Krvavým zrakem k lesu hleděl
a takto jemu odpověděl:
Za starým náspem v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný.
A nikdo neví, že umírá.
Jen jeho kůň a jeho milá.
Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má.
Už pro nás bude dosti místa,
hostina naše už se chystá !
Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovm.
A až se masa nasytíme,
z vlasů si hnízdo postavíme.

Franky Dlouhán

Kolik je smutného,
když mraky černé jdou
lidem nad hlavou smutnou dálavou.

Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

Ref: Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
po státech toulal se jen sám,
a že byl veselej tak každej měl ho rád...

Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každej kdo s nim chvílku byl,
tak dlouho se pak smál...

Tam kde byl pláč tam Franky hezkou píseň měl
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.

pak večer ranče tiše usínaj

Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál...

Ref:...

Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí.

Bůh ví jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíraček zněl...

Ref:...

Halelůja

Ref: Andělé na kůru, haleluja,
v bělostném mundůru, haleluja,
hrají na šalmaje, haleluja,
že bránou do ráje neprojdou já...
Nebeská honorace, haleluja,
má totiž svoje informace, haleluja,
co chtějí, vědí o člověku, haleluja,
mají na to kartotéku a v ní su já, haleluja...
Svatý petr to tam vede na osobním oddělení,
nenechá se opít medem a nesnáší podplácení,
kouká shora a co spatří, zapíše hned do šanonu,
každému, co právem patří, bez pardonu, bez pardonu...
Jó, oni všechno vědí, ti, co nahoře sedí,
tam v modrém blankytu, andělé v hábitu, aleluja.

Ref:...

Že jsem tužkou kreslil na omítku čárečky a kosočtverce,
za copánky tahal Jitku a ukazoval to Věrce,
nechtěl chodit do holiče, věřil cizí propagandě,
na ebonitové tyče mazal sádlo kvůli srandě,
oni to na mě vědí, ti, co nahoře sedí,
tam v modrém blankytu, andělé v hábitu, aleluja.

Ref:...

Že jsem v dějepise opisoval a v občance hrál piškvorky,
za jízdy vyskakoval, okusoval KOH-I-NOOR-ky ,
a pak pod lavicí čet Rychlé šípy, učitelce říkal: účo,
kouřil astry, kouřil lípy a popíjel k tomu čůčo,
čet knížky, co jsou na indexu a nedočet F.L. Věka,
v prvním járu propad sexu, z čehož se už nevysekal,
pochválen byl od Rottrový, jak prý láska voní deštěm,
ale v páté řadě na Mertovi vykřikoval: Ještě, ještě!
Neustýlal, když se stlalo, čural, kde se čurat nemá

a, aby toho snad nebylo málo, spřáhnul se s folkáčema,...
křičel, že satanáš, to je táta, táta náš,
nečetl noviny, prý jsou tam jen koniny,
bydlel v Těšíně a učil se polštině,
měl syna Jakuba, to bude jeho záhuba,
pil gin fizz, gin fizz, gin fizz,
ale taky rum, rum, rum, rum, rum, rum, rum, rum,
nevěřil vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu,
tahle píseň, to je další mínus, další mínus, další mínus, další
mínus,
předvčírém mi přišlo psaní poslané nebeskou poštou,
hohoho,
jen ať se prý moc neoháním, že už mi to v nebi spočtou,
hohoho,
no jen si klidně spočtete, já se vás nelekám,
víte, co mi můžete a hádejte kam, aleluja.
Ref:...

Hlídač krav

Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv...
Takový doktor si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

Ref: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
od rána po celý den zpívat si jen,
zpívat si: pam pam pam

K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich...

Nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

Ref:...

Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy...

S nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Ref:...

Husita

Pásával sem koně u nás ve dvoře, ale už je nepasu...

Chudák ten je dole a pán nahoře, všeho jenom do času...

Máma ušila mi režnou kytlici, padla mi jak ulitá...

A táta vytáh ze stodoly sudlici, teď seš chlapče husita...

Ref: Hejtman volá „Do zbraně!

Bijte pány, hrr na ně!“

A mě srdce buší,

lásce dal sem duši,

jen ať s námi zůstane...

U města Tachova stojí křižáci, leskne se jim brnění...

Sudlice je těžká, já se potácím, dvakrát dobře mi není...

Tolik hezkých holek chodí po světě, já žádnou neměl pro sebe...

Tak si říkám „Chlapče, křižák bodne tě a čistej půjdeš do nebe...“

Ref:...

Na vozové hradbě stojí Marie, mává na mě zdaleka...

Křižáci, kdo na ni sáhne mordyjé, ten se pomsty dočká...

Chtěl jsem jí dát pusu, tam co je ten keř, řekla „To se nedělá...“

Když mě nezabijou, to mi holka věř, budeš moje docela...

Ref:...

Už se na nás valí křižáci smělí, zlaté kříže na krku...

Jen co uslyšeli jak jsme zapěli, zpět se ženou k úprku...

V trávě leží klobouk, čípak mohl být, prý kardinála z Itálie...

Tam v té trávě zítra budeme se mít já a moje Marie...

Jé, ať miluje, kdo žije...

Hvězda na vrbě

Kdo se večer hájem vrací,
ten ať klopí zraky,
ať je nikdy neobrací
k vrbě křivolaký
jinak jeho oči zjistí,
i když se to nezdá,
že na vrbě kromě listí
visí malá hvězda.

Ref: Viděli jsme jednou v lukách
plakat na té vrbě kluka,
který pevně věřil tomu,
že ji sundá z toho stromu.

Kdo o hvězdy jeví zájem,
zem když večer chladne,
ať jde klidně někdy hájem,
hvězda někde spadne,
ať se pro ni rosou brodí
a pak vrbu najde si
a pro ty, co kolem chodí,
na tu větev zavěsí...

Ref:...

Hvězdář

Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Každá další vina, odkrývá moji vinu.

Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Každá další vina, odkrývá moji vinu.

Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.

Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.

Jak luna zmizí s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den, noc ne.

Jak luna zmizí s nocí v milostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den, noc ne.

Od proseb dávno nic nečekám, (dávno nic) nečekám.

Od proseb dávno nic nečekám, (dávno nic) nečekám.

Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná,
já ti do infuzí chci přilít trochu vína.

Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,
s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.

Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.

Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.

Jak luna zmizí s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den, noc ne.

Jak luna zmizí s nocí v milostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den, noc ne.

Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.

Od vlků odraná hvězdáře Giordana.

Jedou to pomine

Jednou to pomine,
dobrý, zlý, jen my ne
jednou to přebolí
ať je to cokoli.

Jednou se vyhrabem
z každýho trápení
mezi zemí, nebem
nic na věky není...

Ref: Nad ránem
domů, do Dejvic
nezapomeň
na věky
sám nejsi nic...

Jednou se zbavíme
všeho, co vlečeme
nějak to přežijme
těžko a přece ne.

Jednou nás opustí
co jsme si nalhali
křídla zašustí
kéž je to za námi...

Ref:...

KDYBY TADY BYLA TAKOVÁ PANENKA

|:Kdyby tady byla taková panenka, která by mě chtěla:|
|:která by mě chtěla, syna vychovala, přitom pannou
byla:|

|:Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou
býti:|
|:ty by jsi mně musel kolíbku dělati, do dřeva netíti:|

|:Kdybych já ti musel kolíbku dělati, do dřeva netíti:|
|:ty bys mně musela košiličku šíti bez jahly a nití:|

|:Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jahly a nití:|
|:ty by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské výši:|

|:Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši:|
|:lezli bychom spolu, spadli bychom dolů, byl by konec
všemu:|

Když mě brali za vojáka

Když mě brali za vojáka
stříhali mě dohola
já vypadal jsem jako blbec
jak i všichni dokola-la-la-la
jak i všichni dokola

Zavřeli mě do kasáren
začali mě učit
jak mám správný voják být
a svou zemi chránit-ti-ti-ti
a svou zemi chránit

Na pokoji po večerce
ke zdi jsem se přitulil
já vzpomněl jsem si na svou
milou
krásně jsem si zabulil-lil-lil-lil
krásně jsem si zabulil

Když přijela po půl roce
měl jsem zrovna zápal plic
po chodbě furt někdo chodil
tak nebylo z toho nic nic nic nic
tak nebylo z toho nic

Neplačte vy oči moje
ona za to nemohla
protože mladá holka lásku
potřebuje
a tak si k lásce pomohla-la-la-la
a tak si k lásce pomohla

Major nosí velkou hvězdu
před branou ho potkala
řek jí že má zrovna volný kvartýr
a tak se sbalit nechala-la-la-la
a tak se sbalit nechala

Co je komu do vojáka
když ho holka zradila
nashledanou pane Fráňo Šrámku
písnička už skončila-la-la-la
jakkak se vám líbila-la-la-la
no nic moc extra nebyla

Kometa

Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela.
Zmizela jako laň u lesa v remízku,
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí my už tu nebudem.
My už tu nebudem, ach pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.
Ref: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.
Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony.
Hledal, až našel v hvězdářských triedrech
Tajemství, která teď neseme na bedrech.
Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje,
krev našich nadějí vesmírem putuje.
Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou, umělce který už nežije.
Šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mě vysvlékla celého donaha.
Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru.
Až příště přiletí, ach pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.
O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě.
Bude to písnička o nás a kometě

Král a klaun

Král do boje táh, do veliké dálky,
a s ním do té války jel na mezku klaun...
Než hledí si stáh, tak z výrazu tváře
bys nepoznal lháře, co zakrývá strach.
Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
místo zvonku cinkal brněním...
Král do boje táh, do veliké dálky,
a s ním do té války jel na mezku klaun.
Král do boje táh, a sotva se vzdálil,
tak vesnice pálil a dobýval měst...
Klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře,
jak smývali v páře, prach z rukou a krev.
Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
místo loutny držel v ruce meč...
Král do boje táh, a sotva se vzdálil,
tak vesnice pálil a dobýval měst.
Král do boje táh, s tou vraždící lůzou,
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul...
Když v noci byl klid, tak oklamal strážě
a nemaje páže, sám burcoval lid.
Všude křičel do té hrůzy, ve válce že mlčí Múzy,
muži by však mlčet neměli...
Král do boje táh, s tou vraždící lůzou,
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.
Král do boje táh, a v červánkách vlídných
zřel na čele bídných, jak vstříc jde mu klaun...
Když západ pak vzplál, tok potoků temněl,
klaun tušení neměl, jak zahynul král...
Kdekdo křičel při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
krále z toho strachu trefil šlak...
Klaun tiše se smál a zem žila dále a neměla krále, klaun na
loutnu hrál.

Kluziště

Strejček kovář chytil kleště, uštíp z noční oblohy
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy...

Nejdřív ale chytil slinu, tak šáh kamsi pro pivo,
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

Ref: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají...

Tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou...

Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík jedním mocným úderem...

Celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

Ref:...

Zpod víček mi vytrysk pramen na zmačkané polštáře,
kdośi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře...

Kdesi v dálce, rozmazaně, strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

Ref:...

Krutá válka

Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš,
hoří dál plamen války a ráno je blíž...
Chci být stále s tebou, až trubka začne znít,
lásko má, vem mě s sebou... Ne, to nesmí být!
Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž...
Tvůj kapitán tě čeká, pojď, musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká... Ne, to nesmí být!
Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach,
do mých dívej se očí, tam není strach...
Když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní... Ne, to nesmí být!
Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,
každá chvíle je krátká a já nemám víc,
já mám jenom tebe, můj dech jenom tvůj zná,
nech mě jít vedle sebe... Pojď, lásko má!

Lachtani

Jedna lachtaní rodina
rozhodla se, že si vyjde do kina,
jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají
a teď u kina Vesmír lachtají,
lachtaní úspory dali dohromady,
koupili si lístky do první řady,
táta lachtan řekl: "Nebudem třít bídu"
a pro každého koupil pytlík arašidů, ó.
Ref: Lach lach jééé, lach lach hmmm
Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.

Ref:...

Táta lachtan vyskočil ze sedadla,
nevídaná zlost ho popadla:
"Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med,
doma zima, doma zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?"
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašidy po kině, jé.

Ref:...

Tahle lachtaní rodina
od té doby nechodí už do kina, jé.

Lilie

Než zavřel bránu, oděl se do oceli
a zhasil svíci,
bylo už k ránu, políbil na posteli
svou ženu spící,
|:spala jak víla, jen vlasy halily ji,
jak zlatá žíla, jak jitra v Kastilii,
něžná a bílá jak rosa na lilii, jak luna bdící:|
Jen mraky šedé a ohně na pahorcích
svědkové němí,
lilie bledé svítily na praporcích,
když táhli zemí,
|:polnice břeskné vojácká melodie,
potoky teskné - to koně zkalili je,
a krev se leskne, když padla na lilie kapkami třemi:|
Dozrály trnky, zvon zvoní na neděli
a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli
u jílce meče,
|:rukama v týle jdou vdovy alejemi,
za dlouhé chvíle zdobí se liliemi,
lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče:|

Lilie skautská

Na léta klukovský si často vzpomínám,
na první skautskej slib, na jeho krásný slova,
a v duchu s bráchou zas pod stanem usínám,
skončil den v táboře, a do tmy houká sova.
Nověj rok přines' mráz a Únor, v srdcích led,
zlej vítr zafoukal ze stepi od východu,
sebral nám naději, ne, nebude to med,
stát za svým názorem, a nejt do průvodu.

Ref: Lilie skautská, ohněm kalená,
máme ji v sobě, v nás nikdy nezvadne,
dej Bůh, ať hvězda krví zbarvená
už jednou provždy zapadne.

Poslední prázdniny bratr řek' akorát
skautskému slibu, že zůstanem věrný,
za to nám na podzim přišli na kabát
vojenský vejložky, jak saze černý.
když jsme pak po vojně svobodní chtěli být,
zbylo nám jediné, přejít hraniční čáru,
novýho bobříka odvahy ulovit,
pod stanem usínat a hrávat na kytaru.

Ref: ...

Vidím tu krutou noc, vidím vše jako dnes,
plazím se po zemi, kolem ostnatej drát,
zableskly výstřely a po krku skočil pes,
tys brácho odešel do věčnejch lovišť spát.

To už mi nebylo, bráško můj, do tance,
ani jsem ti nemohl naposled zamávat,
na rukách pouta a k tomu kopance,
před sebou uran na osm let dolovat.

Ref:...

Malá černá díra

Mívali jsme dědečka, starého už pána,
stalo se to v červenci jednou časně zrána,
šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
už se ale nevrátil, prostě někam zmizel...
Máme doma ve sklepě malou černou díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
nechod', babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB...
Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny
a děda je ve sklepě, nekonečně hmotný...
Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda...
Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
opět člověk zvítězil nad neznámou silou...
Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
teď je naše písnička zralá pro recenzi...

Mikimauz

Ráno mě probouzí tma, sahám si na zápěstí
zda mi to ještě tluče, zdali mám ještě štěstí
nebo je po mně a já mám voskované boty
ráno co ráno stejné probuzení do nicoty
Není co, není jak, není proč, není kam
není s kým, není o čem, každý je v sobě sám
vyzáblý Don Quijote sedlá svou Rosinantu
a Bůh je slepý řidič sedící u volantu
Zapínám telefon - záznamník cizích citů
špatné zprávy chodí jako policie za úsvitu
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze
rána bych zrušil

Dobrý muž v rádiu pouští Chick Coreu
opravdu veselo je asi jako v mauzoleu
ve frontě na mumii mám kruhy pod očima
růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá
Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli
pomalu vychládají naše důlky na posteli
všechno se halí v šeru, čím to bylo vinou
že dřevorubec máchl mezi nás širočinou?
Postele rozdělené na dva suverénní státy
ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty
ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba
že byla ve mně láska je jenom pustá zloba
dráty bych zrušil.

Prokletá hodina ta minuta ta krátká chvíle
kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé
kdy není tma ale ještě ani vidno není
bdění je bolest bez slastného umrtvení

Zběsile mi to tepe a tupě píchá v tříse
usnout a nezbudit se nemuset na nic myslet
opřený o kolena poslouchám tvoje slzy
na život už je pozdě a na smrt ještě brzy
Co bylo kdysi včera, je jako nebylo by
káva je vypita a není žádná do zásoby
věci co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou
a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou stranou
máslo bych zrušil
Povídáš o naději a slova se ti pletou
jak špionážní družice letící nad planetou
svlíknout se z pyžama to by šlo ještě lehce
dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce
Z plakátu na záchodě prasátko vypasené
kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene
všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku
jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků
Sahám si na zápěstí a venku už je zítra
hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze
lásku bych zrušil
Ráno mě probouzí tma, sahám si na zápěstí
zda mi to ještě tluče, zdali mám ještě štěstí
nebo je po mně a já mám voskované boty
ráno co ráno stejné probuzení do nicoty.

Marsyas a Apollon

Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu.
Athéna jméno má, za starých dávných časů...
Odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří,
kdo si ji najde dřív, tomu se přání zmaří...
Tak i Marsyas zmámen flétnou věří, že musí přetnout...
|:Jedno pravidlo, sázku, a hrát líp, než bůh... :|
Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas míří,
Apollon souhlasí, oba se s trestem smíří...
Král Midas má říct, kdo je lepší, Apollon zpívá,
o život soupeří, jen jeden vítěz zbývá...
Tak si Marsyas zmámen flétnou věří a musí přetnout...
|:Jedno pravidlo, sázku, a hrát líp, než bůh... :|
Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen,
prohrál a zápolí podveden vůlí krále...
Sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno,
Satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou...
Tak si Apollon změřil síly...
Každý se musel mýlit.
|:Nikdo nemůže kouzlit a hrát líp, než bůh... :|
Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu,
dárkyně moudrosti, za starých, dávných časů...
Teď v tichém hloučku, v jejích rukou úroda, spása,
Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása...

Míle a míle

Míle a míle jsou cest, které znám,
jdou trávou i úbočím skal...
Jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,
a já na všech s vámi stál...
Proč ale blátem nás kázali vést
a špínou si třísnilí šat?

Ref: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
ten vítr, co začal právě vát.

Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou,
kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou...
Bůh ví, co růží, jen dál mohly kvést,
spí v hlíně těch práchnivých cest?
Ref:...

Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás,
dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás..
Proč jen se úděl tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát.
Ref:...

Morituri te salutant

Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína
a šedé šmouhy kreslí do vlasů.
A z hvězdných drah má šperk,
co kamením se spíná.
A pírká touhy z křídel Pegasů

Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma.
Má v ruce štítky, v pase staniol.
A z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol.

Seržante písek je bílý jak paže Daniely.
Počkejte chvíli! Mé oči uviděly
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění.
Seržante! Mávnou a budem zasvěceni.
Morituri te salutant. Morituri te salutant.

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí.
A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí.

Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka.
Rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka.

Seržante písek je bílý jak paže Daniely.
Počkejte chvíli! Mé oči uviděly
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění.
Seržante! Mávnou a budem zasvěceni.
Morituri te salutant. Morituri te salutant.

Náhrobní kámen

Když půjdeš po cestě, kde růže vadnou,
kde rostou stromy bez listí,
tak vyjdeš na místo, kde tvý slzy spadnou
na hrob, co nikdo nečistí.

Jen starej rozbitej náhrobní kámen
řekne ti, kdo nemoh už dál.
Tak sepni ruce svý a zašeptej ámen,
ať jsi tulák nebo král.

Rec: Dřív děvče chodilo s kyticí růží,
rozdávat lidem štěstí a svůj smích.
Oči jí maloval sám Bůh černou tuší,
pod jejím krokem tál sníh.

Všem lidem dávala náručí plnou,
sázela kytky podél cest.
Jednou však zmizela a jako když utne,
přestaly růže náhle kvést.

Pak jsem jí uviděl, ubohou vílu,
na zvadlých květech věčně snít.
Všem lidem rozdala svou lásku a sílu,
že sama dál nemohla žít.

Tak jsem jí postavil náhrobní kámen
a čerstvé růže jsem tam dal.
Pak jsem se pomodlil a zašeptal ámen
a svoji píseň jsem jí hrál.

Nevidomá dívka

V zahradě za cihlovou zídou,
popsanou v slavných výročích,
sedává na podzim na trávě před besídkou
děvčátko s páskou na očích.

Pohádku o mluvícím ptáku
nechá si přečíst z notesu,
pak pošle polibek po chmýří na bodláku
na vymyšlenou adresu.

Ref: Prosím vás, nechte ji, ach, nechte ji,
tu nevidomou dívku,
prosím vás, nechte ji si hrát,
vždyť možná hraje si na slunce s nebesy,
jež nikdy neuvidí, ač ji bude hřát.

Pohádku o mluvícím ptáku
a o třech zlatých jabloních,
a taky o lásce, již v černých květech máku
přivezou jezdcí na koních.

Pohádku o kouzelném slůvku,
jež vzbudí všechny zakleté,
pohádku o duze, jež spává na ostrůvku,
na kterém poklad najdete.

Ref:...

V zahradě za cihlovou zídou,
popsanou v slavných výročích,
sedává na podzim na trávě před besídkou
děvčátko s páskou na očích.

Rukama dotýká se květů
a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,
jen na chvíli, jen na chvíli...

Ref:...

Osamělé město

Ten den co vítr listí z města svál,
můj jeep se vracel jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj že svýho koně nepozná...

Ref: Řekni kolik je na světě kolik je takovejch měst,
Řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest...
Tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš...
Naposled, naposled...

Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou musel ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulicích auta, jinak nic..

Ref:...

Do prázdnějch beden ztvíranějch aut,
zaznívá vodněkud něžnej tón flaut
a v závějích starýho papíru,
válej se černý klapky z klavíru..

Ref:...

Tak loudám se tím strašným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a osamělý město mlčící..

Ref:...

Pacholek a děvečka

V širém poli stojí zámek
Slouží tam jeden pacholek
Slouží tam s jednou děvečkou
To s rychtářovou dcerečkou
Sedm let tam spolu byli
Slova spolu nemluvili
A jak přišlo léto osmé
Dal jim pán Bůh dítě krásné
Tak se spolu domluvili
Že by to dítě zabili
Udělej, milá, jak myslíš
Jenom ať se nevyzradíš
Zlatou šňůru ukroutila
Do studnice ho vpustila
Děvče pána to vidělo
Hned pánovi žalovalo
Pohleď, Aničko, do pole
Co uvidíš, to je tvoje
Stojí, stojí šibenička
Na ní bílá holubička
Kdo teď na ní viset bude
Kdo by jiný, než Anička
A už s ní jde kat po mostě
A rozmlouvá s ní po sprostě
Chceš, Aničko, moje býti
Já ti koupím živobyť
Dělej, kate, co máš dělat
Moje očka zavazovat

Pampelišky

Hora skrývá Slunce pod klobouk,
oblaků do pampelišek fouk...
Jak zlaté kvítí jasné hvězdy jsou,
snad až k tobě, moje milá dolétnou...
Z oblaků, až k tobě doletí,
podle nich budeš mít děti tři.
Ty budou krásné, tak, jako jsi ty,
dobrou noc, má drahá, tak už spi.
Kouzelná je řeka na horách,
po ní plul jsem, jako v mátohách...
Tys byla krásná, první láska má,
mně se zdá, že se na mě z nebe usmíváš...
Tichá píseň nese se nocí,
ostřejch hochů, toulavých srdcí.
Umlkla banja, ztichly kytáry,
sbohem buď, mé krásné děvče z Montány...
Tam v kolíbce malý hošík spí,
přemýšlím, o čem tak asi sní...
Zdědil mou hůl a torou toulavou...
Půjde tam, kde pampelišky zlaté jsou...

Pět ježibab

Pět ježibab s jedním okem
letí, letí nad potokem,
letí jako hejno ptáků,
pět ježibab na smetáku...
Pět ježibab s jedním uchem
jako hejno letí vzduchem,
letí, letí, v letu svačí
pět ježibab na tryskáči...
Pět ježibab s jedním nosem
volá na mě: " Kluku, pojd' sem!"
A když nejdu, tak se štětí,
pět ježibab na koštěti.

Píseň zhrzeného trampa

Poněvadž nemám kanady a neznám písně z pamp,

hóhóhó, a neznám písně z pamp,

vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp,

hóhóhó, že prý jsem houby tramp.

Napsali si do cancáků, jen ať to každéj ví,

hóhóhó, jen ať to každéj ví,

vyloučeny z řad čundráků ten frajer libový, hóhóhó, ten frajer libový.

Ref: Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu,

já mám rád jazz (folk, punk), rock,

chodím po světě bez nože, to prý se nemože,

to prý jsem cvok..

Já jsem nikdy neplul na šífu, a všem šerifům

jsem říkal: "Bane, pane,"

já jsem ostuda trampů, já když chlempu,

tak v autokempu.

A povídal mi frajer Joe: "Jen žádný legrácky, hóhóhó, jen žádný legrácky,

jinak chytneš na bendžo, čestný čundrácký,

hóhóhó, čestný čundrácký."

Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku,

hóhóhó, až dám se do cajku

a vodříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku,

hóhóhó, akordy na Vlajku.

Ref:...

A tak teď chodím po světě a mám zaracha,

hóhóhó, a mám zaracha,

na vandr jezdím k Markétě a dávám si bacha,

hóhóhó, a dávám si bacha.

Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb,

hóhóhó, nepoučí z chyb,

zpívám si to svý "nevadí a zase bude líp,"

hóhóhó,"a zase bude líp.

Ref:...

Pískající cikán

Dívka loudá se vinicí,
tam, kde zídka je nízká,
tam, kde stráž končí vonící,
si písničku někdo píská...
Ohlédne se a "propána!",
v stínu, kde stojí líska,
švarného vidí cikána,
jak leží, písničku píská...
Chvilí tam stojí potichu,
písnička si jí získá,
domů jdou spolu ve smíchu,
je slyšet cikán, jak píská...
Jenže tatík, jak vidí cikána,
pěstí do stolu tříská,
"Ať táhne pryč, vesta odraná,
groš nemá, něco ti spíská."
Teď smutnou dceru má u vrátek,
jen Bůh ví, jak se jí stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek
ten, který v dálce si píská."
Pár šídel honí se po louce,
v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce,
jde dál a písničku píská...
Na závěr zbývá už jenom říct,
v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc,
kdo po svém si píská...

Pravda a lež

Šla Pravda světem a na chudý duchem se smála,
pro blahoslavený navlíkla honosný šat.
V zákoutí špinavým drzá Lež ve stínu stála,
ta Pravdu pozvala k sobě přenocovat.

A Pravda znavená usnula, jen co si sedla.
Ze sna se culila naivka důvěřivá.
Jen oči zavřela už se Lež z postele zvedla
a začla si pokradmu zkoušet ten její háv.

S Pravdou mně můžete leda tak políbit záda,
ženská je ženská tak jakýpak cavyky s ní.
Kdopak tu rozpozná, která je Lež, která Pravda,
až budou obě dvě donaha vysvlečený?

Na její blůzu si její brož fešácky připla,
pod paží stříkla si jejím dezodoren.
Peníze, hodinky, doklady, všechno jí štípla,
odplivla, odporně zaklela, vypadla ven.

K ránu až zjistila Pravda, co všechno jí schází.
Před zrcadlem se pak notně podivila,
někdo už odněkud donesl hrst černých sazí,
aby se ta čistá Pravda tak nelišila.

Pravda se smála, že na ni kameny házejí.
Vždyť lež je to všechno a Lež taky mý šaty má.
Blahoslavení s ní protokol sepsali rázem,
byla to rozmluva dost málo přívětivá.

Vyfásla pokutu a ještě mohla bejt ráda,
ostatně cizí šmouhy přišli jí.
Nějaká mrcha tu tvrdí, že je prej Pravda
a zatím se potlouká nahá a ve škarpě spí.

Ubohá Pravda se brání a přiznat se nechce.
To máš holka marný, jak chceš se dušuj a křič.
Lež zatím potvora ukradla vzrostlýho hřebce
a dlouhý a pěstěný nohy ji odnesly pryč.

Leckterej hlupák se dodneška o Pravdu hádá.
Pravdy se ovšem v těch řečičkách nedobereš.
Jistěže ve světě nakonec zvítězí Pravda,
ale až dokáže to, co dokáže Lež.

Často je k mání vodky jen půl litru na tři
a ani nevíš, s kým dneska přenocuješ.
Někdo tě vysvlíkne, řeknou ti, že ti to patří
a dřív než se naděješ, nosí tvé kalhoty Lež.

Proměny

Darmo sa ty trápíš
Můj milý synečku
Nenosím já tebe
Nenosím v srdéčku
A já tvoja nebudu
Ani jednu hodinu
Copak sobě myslíš
Má milá panenka
Vždyť ty si to moje
Rozmilé srdénko
A ty musíš býti má
Lebo mi tě pán bůh dá
A já sa udělám
Malú veveříčku
A uskočím tobě
Z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu
ani jednu hodinu
A já chovám doma
Takú sekérečku
Ona mi podetne
Dúbek i jedličku
A ty musíš býti má
Lebo mi tě pán bůh dá
A já sa udělám
Tú malú rybičku
A já ti uplynu
Preč po dunajíčku
Přece tvoja nebudu
Ani jednu hodinu

A já chovám doma
Takovou udičku
Co na ni ulovím
Kdejakú rybičku
A ty přece bude má
Lebo mi tě pán bůh dá
A já sa udělám
Tú velikú vranú
A já ti uletím
Na uherskú stranu
Přece tvoja nebudu
Ani jednu hodinu
A já chovám doma
Starodávnú kušu
Co ona vystřelí
Všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má
Lebo mi tě pán bůh dá
A já sa udělám
Hvězdičku na nebi
A já budu lidem
Svítiti na zemi
Přece tvoja nebudu
Ani jednu hodinu
A sú u nás doma
Takoví hvězdáři
Co vypočítajú
Hvězdičky na nebi
A ty musíš býti má
Lebo mi tě pán bůh dá

Protestsong

Malý kluk s černou hřívou v písku hrál si.

Zrnek pár jen třpytivých nasypal si

Do kecek aniž řek, to mi vadí vadí vadí,
aniž řek, vadí vadí vadí.

V hlavě plánů tisíce, klukovských,

Na dobytí měsíce, znal jen smích

Rád se smál, neříkal, to mi vadí vadí vadí

Vadí vadí vadí

Jenom pár mil odtud chlápek v bílém plášti

V betonovém krytu s počítačem v zášti,

zaslech smích, knoflík stisk, to mi vadí vadí vadí
vadí vadí vadí

Písek zvířený, maso zvířeny

vzduchem letí

ústa stařeny, křečí staženy

o prokletí svědectví dávají tak už dost

vlna tlaková, už je taková

že vše ničí je je je jeeee

vše co bylo tvé, teď už je mrtvé,

není ničí ani žena ani nůše ani kost

dětský tobogán, smetl uragán,

v hrozném řevu je je je jeeee

padl snad každý strom a jenom pentagon

hrozny hněvu natrhal a chce dál dávat rány,

všechny národy, ano školy, školy závody

náhle mlčí - proč jen mlčí proč jen mlčí proč jen proč?

socha svobody, padá do vody

mlhu vlčí náhle má zbavená slavné fámy

Dnes ještě může si, malý kluk s černou hřívou

namalovat zlaté slunko rudou křídou

já se ptám, prosím vás, komu vadí vadí vadí?

Přítel

Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
vrabci nám jedli z ruky,
život šel bez záruky,
ale taky bez příkras.

Možná že hloupý, ale krásný byl náš svět,
zdál se nám opojný jak dvacka cigaret.

A všechna tajná přání
plnila se na počkání,
anebo rovnou hned.

Kam jsme se poděli,
kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli?

Zmizels mi, nevím kam,
sám, sám, sám,
jsem tady sám.

Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc?
Jich bylo pět a tys mi přišel na pomoc.

Jó tehdy nebýt tebe,
tak z mých dvanácti žeber
nezůstalo příliš moc.

Dneska už nevím, jestli přišel by jsi zas.

Jak tě tak slyším, máš už trochu jiný hlas
a vlasy, vlasy kratší,
jó bývali jsme mladší,
no a co, vem to ďas.

Kam jsme se poděli,
kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli?

Zmizels mi, nevím kam,
sám, sám, sám,
peru se teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
každá naše píseň měla nejmíň třicet slok.
A my dva jako jeden
ze starých reprobeden
přes moře jak přes potok.
Tvůj děda říkal, ono se to uklidní.
Měl pravdu, přišla potom spousta malých dní.
A byla velká voda,
vzala nám, co jí kdo dal
a tobě i to poslední.
Kam jsme se poděli,
kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli?
Zmizels mi, nevím kam,
sám, sám, sám,
zpívám tady sám.
Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs byl?
Jenom mi netvrď, že tě život naučil.
Člověk, to není páčka,
kterou si kdo chce, mačká,
to už jsem dávno pochopil.
A taky vím, že srdce rukou nechytím.
Jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi,
že už nám nad písněmi
společné slunko nesvítlí.
Kam jsme se poděli,
kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj bývalý příteli?
Zmizels mi, nevím kam,
sám, sám, sám,
dýchám tady sám.

Ráda se miluje

Ref: Ráda se miluje, ráda jí,
ráda si jenom tak zpívá,
vrabci se na plotě hádají,
kolik že času jí zbývá.

Než vítr dostrká k útesu
tu její legrační bárku
a pán Bůh si ve svém notesu
udělá jen další čárku.

Ref:...

Psáno je v nebeské režii,
a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí
v jinačí tělesný schránce.

Ref:...

Úplně na konci paseky,
tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky
- snad její podoba příští.

Ref:...

Rakety

Hodláš-li, lásko, přijít za mnou až zítra,
třeba bude už pozdě,
jsem jen hromádka kostí a shluk bílkovin
a naježené rakety mi míří rovnou do slabin
a také na mou hlavu...

A tak přijď už radši dnes, ať spolu dočkáme se jitra,
a o sebe se se mnou rozděl,
než přiletí nějaký mimozemšťan od novin
a začne spočítávat kapky krve jako plody jeřabin
a podá o tom zprávu.

Ref: A pak na titulní stránce Vesmírného kurýra
vyjdou reportáže o tom, jak Zem umírá,
generálské prýmký, velvyslancův žaket,
exkluzivní snímky nablýskaných raket
s různými emblémy, jó, to bude přímo článek,
Země srovnaná se zemí, plus přiložený plánek.

Byl jsem vhozen do života bez toho, že by se mě ptali,
a bez toho, že by se mě někdo zeptal, budu zase vyhozen,
a tak prosím jenom o jedinou malou úsluhu:
Netvrďte mi do očí, že jednáte z mé vůle,
že tohleto všechno je i moje přání...
Svět je brouk hovnivál, který svou kuličku válí
jako v hypnóze
a pěkně dokolečka dokola a pěkně po kruhu,
až se mu hlava zatočí, tak vyhrabe si v zemi důlek,
že tam přežije to bombardování.

Ref:...

Hodláš-li, lásko, přijít za mnou už zítra,
může být už pozdě,
nikdo nás neposlouchá, poslouvejme sebe,
jak se naše srdce hlásí: ještě chvíli,
ještě moment, ještě vteřinu, ach, tady na zemi...
A tak přijď už radši dnes, ať spolu dočkáme se jitra
a o sebe se se mnou rozděl...
Cítím, že nebudu mít strach, když budu ležet vedle tebe
a tak najdou nás za milión roků
asi návštěvníci z vesmíru a přikryjí nás kamením.

Ref:...

Mohyly, mohyly kamenů
všechno mlčky přikryjí,
i miliardu Romeů,
i miliardu Julíí...

Řekni, kde ty kytky jsou...

Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být...

Dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být...

Muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být...

Muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být...

Řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

Salome

Něžná i proradná, krutá i bezradná.

Plamen i červánek, ďábel i beránek.

Cukr i sůl.

U vůně hřebíčku, u rytmu střevíčků.

Císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil
království půl.

Salome, noc už je na sklonku.

Salome, podobnas úponku.

Podobna kytaře pro svého vladaře,

Salome, tančíš.

Salome, stáli už Křtitele.

Salome, usměj se vesele.

Točíš se ve víru, ústa jak upíru

krví ti planou, Salome, la la la.

Noci už ubývá, císař se usmívá.

Pokojně mohu žít, všeho lze použít
pro dobrý stát.

Možná ho napadlo prastaré říkadlo.

Dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse
nemá se štkát.

Salome, netanči, nechceš-li.

Salome, hosté už odešli.

Jenom roj komárů dopijí z pohárů
krůpěje vína.

Salome, trochu jsi pobledla.

Salome, v koutku jsi usedla.

Víčka máš šedivá, nikdo se nedívá.

Salome, pláčeš?

Severní Vietnam

Jdu s děravou hlavou,
mám bouchačku prázdnou,
jsem chudý, jsem sláb, usmrčen.
Hlava mě pálí
a v džungli v té dáli
je hromada agentů jen.
Kraj komárů bzučí,
tam stopy jsou něčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v malé jednotce
sen o A10 (á-desítce)
nechám si tisíckrát zdát.

Ref.: Severní Vietnam je krutý, počítej, seržante, s tím.
V letadle dělám výkruty a už se nikdy nevrátím.

Tak zarůstám bambusem
A Vietnamci jsou sem,
už slyším je jít blíž a blíž.
Už mají mou stopu
a vědí, že kopu
jim hrob, a že stloukám jim kříž.
Zde leží ten voják,
co v srdci má bodák,
co opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej štítek
a z těla jen zbytek
a nad hrobem napalmu zář.
Ref:....

Slavíci z Madridu

Nebe je modrý a zlatý
Bílá je sluneční záře
Horko a sváteční šaty
Vřava a zpocený tváře
Vím, co se bude dít
Býk už se v ohradě vzpíná
Kdo chce, ten může jít
Já si dám sklenici vína

Ref: Žízeň je veliká, život mi utíká
Nechte mě příjemně snít
Ve stínu pod říčky poslouchat slavíky
Zpívat si s nima a pít

Ženy jsou krásný a cudný
Mnohá se ve mně už zhlídla
Oči jako dvě studny
Vlasy jak havraní křídla
Dobře vím, co znamená pád
do nástrah dívčího klína
Někdo má pletky rád
Já si dám sklenici vína

Ref:...

Nebe je modrý a zlatý
Ženy krásný a cudný
Mantily sváteční šaty
Oči jako dvě studny
Zmoudřel jsem stranou od lidí
Jsem jak ta zahrada stinná
Kdo chce, ať mi závidí
já si dám sklenici vína
Ref:...

Spinkej

Už se končí den, už je čas k spánku,
zdi se barví od červánku.
Hled' už lampáš světla rozsvěcí.
Tak si dočti stránku, zavři knížku,
honem hupky do pelíšku.
Kořata dávno vrní za pecí

Tak spinkej, ať ve tvých snech
růže kvetou, voní mech,
princeznu si Honza bude brát.
Až půlnoc prostře sítě,
na vlásky políbím Tě.
Vždyť i tvá máma musí spát.

Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít je jistě hladový.
Až se usměje, tak na chvílinku,
očí si mu všimni synku,
snad budeš jednou taky takový.

Tak spinkej, ať ve tvých snech
růže kvetou, voní mech,
princeznu si Honza bude brát.
Až půlnoc prostře sítě,
na vlásky políbím Tě.
Vždyť i tvá máma musí spát.

Starý muž

Až budu starým mužem, budu staré knihy číst
a mladé víno lisovat,
až budu starým mužem, budu si konečně jist
tím, koho chci milovat,
koupím si pergamen a štětec a tuš
a jako čínský mudrc sednu na břeh řeky
a budu starý muž, starý muž.

Až budu starým mužem, pořídím si starý byt
a jedno staré rádio,
až budu starým mužem, budu svoje místo mít
u okna kavárny Avion,
koupím si pergamen, štětec a tuš
a budu pozorovat lidi, kam jdou asi,
a budu starý muž, a budu starý muž.

Až budu starým mužem, budu černý oblek mít
a šedou vázanku,
až budu starým mužem, budu místo vody pít
lahodné víno ze džbánku,
koupím si pergamen, štětec a tuš
a budu mlčet, jako mlčí ti, kdo vědí už,
starý muž, starý muž.

Strom

Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát.
Svatby, pohřby tahle cesta poznala již mnohokrát.
Po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

Ref: A on tam stál, a koukal do polí,
byl jak král, sám v celém okolí...
Korunu měl, i když ne ze zlata
a jeho pokladem byla tráva střapatá.

Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl,
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl.
A z vísky bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.

Ref:...

Že strom byl v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil.
Tak naposled se do nebe náš strom podíval
a tupou ránu do větvoví snad už ani nevnímal...

Ref:...

Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
a dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával,
jen přítel vítr si o něm píseň na strništích smutnou píseň hrál.

Ref:...

Trabant

My čekali jaro a zatím přišel mráz,
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás.
Dva dny a dvě noci stále padal sníh,
náročný to bylo v těch dobách ledových.
Čtyři stupně pod nulou snad byly, vážení,
vlaky hned pár hodin nabraly zpoždění,
každou chvíli bez proudu a plyn jen skomíral,
a na jízdní řád se radši nikdo nedíval. Byl hroznej mráz.
Jednoho dne večer, to už sem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal:
„Můj čuník v chlívku leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, veterinář poradí.“
Půjčil jsem mu trabant, a když dveře zavíral,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
„Jezdi, brachu, zvolna, je hrozný náledí,
jsou ojetý gumy, auťák moc neseď, tak neriskuj!“
Soused jen máv rukou a prudce rozjel vůz,
nevším si, že do dveří mi přivřel hubertus,
v kotrmelcích striptýz ještě nikdo neviděl,
když přivedli mě k vědomí, tak jsem se zastyděl.
Moje spodní prádlo nebylo akorát, od léta už nespátřilo zblízka saponát,
navíc právě vzadu v něm velký otvor zel,
vznikl asi, mrška, jak spad sem na kostrč, já smůlu měl.
Ve chvíli, kdy známí stavěli mě na nohy,
přistál soused na návsi uprostřed výlohy,
skončil tam i s trabantem na gumách ojetých,
je to prý má vina, řekl mi na DI.
Teď soused je můj nepřítel a z auta zbyl jen vrak,
navíc musím šetřit na novej huberták,
pokuta za gumy mě vyšla na pět set
a zbrusu novou samošku stavím v akci „Z“.
A čuník zdech. Někdy dobrá vůle zkrátka nestačí...

Válka růží

Už rozplynul se hustý dým,
derry down, hej, down-a-down,
nad ztichlým polem válečným, derry down..
Jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
je válka růží,
down, derry, derry, derry down-a-down.
Nečekej soucit od rváče,
derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down..
Na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
Dva erby, dvojí korouhev,
derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down..
Kdo změří, kam se nahnul trůn,
zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down..
Ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží,
down, derry, derry, derry down, a-down.

Vlaštovko leť

Vlaštovko, leť přes Čínskou zeď,
přes písek pouště Gobi,
oblétni zem, přileť až sem,
jen ať se císař zlobí.

Dnes v noci zdál se mi sen,
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.

Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.

Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.

Vlaštovko, leť rychle a teď,
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světlohoše.

Až budeš unavená,
pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď,
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď,
vlaštovko, leť ...

Zabili, zabili

Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

Ref: Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
není, není tu.

Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

Ref:...

Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho na poli krákají.

Ref:...

Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

Ref:...

Zahrada ticha

|:Je tam brána zdobená, :| |:cestu otevírá, :|
zahrada zelená, |:všechno připomíná. :|
|:Jako dým závojů, :| |:mlhou upředěných, :|
vstupuješ do ticha |:cestou vyvolených. :|
|:Je to březový háj, :| |:je to borový les, :| je to anglický
park, |:je to hluboký vřes. :|
|:Je to samota dnů, :| |:kde jsi pomalu zrál, :| v zahradě
zelený, |:kde sis na dětství hrál. :|
|:Kolik chceš, tolik máš:| |:očí otevřených, :| tam venku za
branou, |:leží studený sníh. :|
|:Zpočátku uslyšíš:| |:vítr a ptačí hlas, :| v zahradě
zelený |:přijdou do ticha zas. :|
|:Světlo připomíná:| |:rána slunečních dnů, :| v zahradě
zelený |:v zahradě beze snů. :|
|:Uprostřed závratí, :| |:sluncem prosvícených, :| vstupuješ
do ticha |:cestou vyvolených.:|

Zítř ráno v pět

Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
ještě si naposled dám vodu na zdraví,
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
a pak vzpomenu si, láske, na tebe,
a pak vzpomenu si na tebe.

Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

Až zítř ráno v pět poručík řekne:"Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, láske, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, láske, nechávám, na zemi.

Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij...

Zombie

Another head hangs lowly, Child is slowly taken.
And the violence caused such silence, Who are we mistaken?
But you see, it's not me, it's not my family.
In your head, in your head they are fighting.
With their tanks and their bombs,
and their bombs and their guns.
In your head, in your head, they are crying...
In your head, in your head,
Zombie, zombie, zombie, Hey, hey, hey.
What's in your head, In your head, Zombie, zombie, zombie?
Hey, hey, hey, hey, oh, dou, dou, dou, dou, dou...
Another mother's breakin', Heart is taking over.
When the vi'lence causes silence, We must be mistaken.
It's the same old theme since nineteen-sixteen.
In your head, in your head they're still fighting.
With their tanks and their bombs,
and their bombs and their guns.
In your head, in your head, they are dying...
In your head, in your head, Zombie, zombie, zombie,
Hey, hey, hey.
What's in your head, In your head, Zombie, zombie, zombie?
Hey, hey, hey, hey, oh, oh, oh, Oh, oh, oh, oh, hey, oh, ya, yaa

Česká hymna

Kde domov můj,
kde domov můj?
Voda hučí po lučinách,
bory šumí po skalinách,
v sadě skví se jara květ,
zemský ráj to na pohled!
A to je ta krásná země,
země česká, domov můj,
země česká, domov můj!

Junácká hymna

Junáci vzhůru volá den,
luh květem kývá orosen.
Sluníčko blankytem pílí,
před námi pouť vede k cíli.
Junáci vzhůru, volá den,
junáci vzhůru, volá den,
Junáci vzhůru, volá den,
junáci vzhůru, volá den!

Drahá vlajko

Drahá vlajko, milá vlajko,
tmí se, děti tvé jdou spát.
Picházejí tobě říci,
jak Tě každý z nich má rád.
Loučíme se, když se skláníš,
hvězdy tlumí barev žár.
Vlajce zdar! Vlajce zdar!
Vlajce zdar!

Večerka

Zapad den, slunce svit,
vymizel z údolí,
z temen hor.
Odpočiň každý, kdos
Boží tvor.
V lesa klín, padl stín, hasne
již vatry zář,
Svatý mír,
kráčí z hor, usíná Boží tvor.